

Mahi Erronda -- Familiehuis van Nederlof in het franse Baskenland

Mahi Erronda ("letterlijk Tafel ronde") 2004

Het verband met de "Pays Basque" is ontstaan door het lidmaatschap van Yvonne Blomsma Moret (moeder van Anneke Nederlof-Blomsma) van de Alliance Française. Yvonne ontmoette daar een meneer Boerebach die weer een kennis had in Saint Palais, Pyrenées Atlantiques. Die kennis was de capitaine Lesage, officier van de cavalerie in ruste. De capitaine verhuurde gedeelten van zijn grote huis aan zomergasten. Zo werd door de familie Blomsma besloten om de zomervacantie van 1955 daar door te brengen.

Rien Nederlof werkte aan zijn proefschrift met een kartering in NW Spanje op dat moment. Hij was een maand tevoren verloofd met Anneke Blomsma. De gelegenheid deed zich voor dat hij een twee weken ook bij de capitaine Lesage kon verblijven.

In die tijd was het huis wel een beetje primitief. Er waren muizen en vlooiën en onnoemelijk veel stof. Ondanks dat was het aantrekkelijk dat je in de rivier de Bidouze kon zwemmen. Wassen was ook primitief. Er was een waterpomp aan de weg voor het huis. Daar wisten we ons, want een douche kenden ze nog niet. Toch hadden we er enorm plezier. In Saint Palais heerste nog veel folklore. Tijdens het dorpsfeest werden er veel traditionele dansen gedanst. Aan het eind van het feest is er de traditionele "Toro de fuego" een metalen stier, gedragen door twee mensen. De rug van de stier is bedekt met vuurwerk. Als dit vrijwel op is en uitgestrooid over de omstanders die onder luid gekraak wegvluchten voor de vonkenregen, start een draaiend zonnetje op de rug, dat met veel gefluit opstijgt als een helicopter. Een spectaculair einde van het feest.

Anneke en Rien kregen drie kinderen en na omzwervingen kwamen ze terug in Nederland. Inmiddels had de zuster (Marlies) van Anneke een huis in Benimodo (bezuiden Valencia) in Spanje. Wij verbleven daar twee zomers. Op de terugweg besloten we eens langs Saint Palais te gaan om te zien of de capitaine en zijn vrouw nog leefden. Dat was het geval. We bezochten weer ons vroegere stamcafe "Chez Arsaut" en zagen dat nog veel hetzelfde was, maar dat er ook veel meer te doen was dan vroeger. Er was een prachtig gemeente openlucht zwembad naast het huis van de capitaine. Ook tennisbanen. Onze kinderen vonden het zo leuk dat ze meteen een appartement voor de volgende zomer wilden huren. Zo hebben we sinds 1974 tot 1976 de zomervacanties in Saint Palais doorgebracht.

In 1976 besloten we dat het de moeite waard was een eigen accommodatie te kopen. Op zoek naar een oude schuur die te verbouwen was, bleek dat de enige oplossing was zelf te bouwen. Juni 1977 kochten we een stukje grond van de "Lotissement Etchegaray" van ongeveer 2263 m² voor francs 20.- de vierkante meter. We zijn diezelfde zomer begonnen met de omheining te zetten.

Tegelijkertijd onderhandelden we met lokale ambachtslieden over de bouw. Onze wens was een grote eetkeuken, een ronde eettafel voor minstens 12 personen en een slaapkamer voor ieder kind plus wijzelf en een kamer voor logees. Er kwam een bijkeuken bij, een zitkamer en een ruime mezzanine waar Anneke haar naai-atelier heeft en twee badkamers. Leuke aspecten zijn de grote schouw in de eetkeuken en een wat kleinere in de zitkamer. De architect was ene Michel Vergez uit Saint Palais. Hij regelde alles met de "artisans" op zo'n manier dat we nooit iets vooruit betaalden. Alleen als hij gecontroleerd had dat het werk gedaan was stuurde hij ons de rekening door. Het totaalbedrag is niet helemaal meer te achterhalen, maar het is ongeveer:

Grond 48.000,- (inclusief notariskosten)

Bouw 350.000,-

Totaal: 398.000,- Franse nouveau francs in 1977.

Naar de maatstaven van **2007**, dus 30 jaar later zou dit ongeveer 2.1 maal zoveel. Naar Euros komen we op € 125.300,- in geld van vandaag.

Maar in 1985 werd er aan het huis aangebouwd: een carport en in het verlengde een garage. Boven de garage is een groot balkon. In de garage is Rien's houtbewerking atelier. Dat kostte een 100.000,- francs. maal 1.72 = € 25.800,-

Dus de grond en bouwkosten in totaal in geld van vandaag (2007) zullen ongeveer € 150.000,- zijn. De huidige huisprijs ter plekke is ongeveer hetzelfde bedrag.

De afwerking van het huis hebben we grotendeels zelf gedaan, evenals het maken van veel van de meubelen. Alle plinten moesten gezet worden, veel binnen en buiten verwerk. Enkele vloeren werden met betonverf afgewerkt. Op het terrein werden in de loop der jaren nog enkele "opstallen" gebouwd. Een kindershuisje ("katedraal"), een schuur voor tuingereedschap, een kolenhok en een boomhut. Een belangrijk element in de keuken is het Rosier kolenfornuis dat nu bijna 30 jaar dienst doet. Het geeft ook prettige verwarming, die vanuit de keuken opstijgt en via de mezzanine de bovenverdieping warm houdt.

In het huis vonden belangrijke festiviteiten plaats:

- **Huwelijk van Lili** met Philippe Martin in 1979. Groot feest voor 125 personen, veel uit de buurt maar ook een dertig uit Holland overgekomen. Er was een grote tent gebouwd aan het terras.
- **De gouden bruiloft** van mijn schoonouders (Blomsma-Moret) 1983. Met grootse lunch onder een bache. Familie en lokale bekenden.
- **Ons 40-jarig huwelijk**. Met alle kinderen en kleinkinderen van dat moment (1996).
- **70e verjaardag van Marlies Noël** (zuster van Anneke), 2007

Een groot huis en tuin is een hele opgave aan onderhoud. We hebben enorm geluk gehad kennis te maken met Francois Recalde, een veteraan en verzetsheld, die voor ons de tuin deed en het huis in de gaten hield. Voor het huishouden hadden we Sylvie Idiart die van onschatbare waarde is geweest om ons het leven aangenaam te maken. Zij heeft ook enorm geholpen toen het huis leeg gemaakt moest worden.

De nieuwe bewoners zijn Mevrouw Vannson en Monsieur Brugnot. Zij willen misschien een B&B beginnen. Zijn van plan een zwembad aan te leggen en hebben inmiddels de muren opnieuw wit

laten verven en de luiken rood, helaas niet Baskisch.rood, dat gebaseerd is op ossenbloed. Hun plannen zijn kennelijk niet verwezenlijkt, gezien het beeld op Google Earth in 2020.

Vervoer van meubelen naar Oneix in 1978. Het inladen in de Cremerstraat, Voorburg.

